

Η ΦΥΣΙΣ

ΔΙΕΚΟΥΝΤΗΣ
Φ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΕΚΔΙΔΑΤΑΙ
ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΜΕΤ' ΕΙΚΟΝΩΝ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ-ΕΠΙΣΤΗΜΗ-ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Συνεργάται εις δεκτοί πάντες
Δημοσιεύονται τα εγγεγραμμένα έργα
και αι ειδικές συνεργατών και καλλι-
τεχνημάτων. Άγγελαι μετ' εικό-
νων. Συνδρομαί δεκταί εις χαρτονόμι-
σμα παντός έθνους, προπληρωταί.

Έκαστον φύλλον λεπτὰ 15.
Πώλησις εις τὰ κίβωτια και πρακτο-
ραία. Τόμοι άπλ. δρ. 8, χρυσάδ. 10.
Έξωτ. φρ. 14. Οι συνδρομηταί λαμ-
βάνουσι μέρος δωρεάν εις τὰ λαχεία
και καλλιτεχνικά έργα της «Φύσεως».

ΓΡΑΦΕΙΑ : 'Οδός Βουλής άριθ. 7 και οδός Κνωσοάργους άριθ. 34. —ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ : Έσωτερ. δρ. 8, — Έξωτερ. φρ. 12.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ : Τα μεγάλα έργα του αιώνος. 'Ο τηλεγράφος (μετ' εικόνων) υπό Φ. Πρίντζη. — Νέα δοκίμια της κριτικής και ιστορίας, υπό Τ. Α. Π. Φιλοσοφία θρησκευτική. 'Ο ουρανός και η γη. Παρατηρήσεις επιστημονικά, υπό Αθ. Πετρίδου. — Χειμερινά άνεμνήσεις. Κιόν. (Συνέχεια και τέλος) υπό Ν. Δαμβουλέη. — Αναμνήσεις Αιγύπτου. 'Επίσκεψις προς τους συνδρομητάς της «Φύσεως» και οι έκδοσις Έλληνες υπό Ίουφιν έμπορικόν, κοινωνικόν και ιστορικόν (μετ' εικόνων) υπό Φ. Πρίντζη. — Φυσικαί έρωταπακράσεις της «Φύσεως». — Ρυθμισμός (ποίημα) υπό Στ. Κουτσίκου. — Ρωσική παράδοσις και ποιήματα. — 'Επιστημονικόν ακίνγιον Τρόπος έκπωματισμού ψάλης. — Δινύγματα. — Άλληλογραφία «Φύσεως». — Άγγελαι.

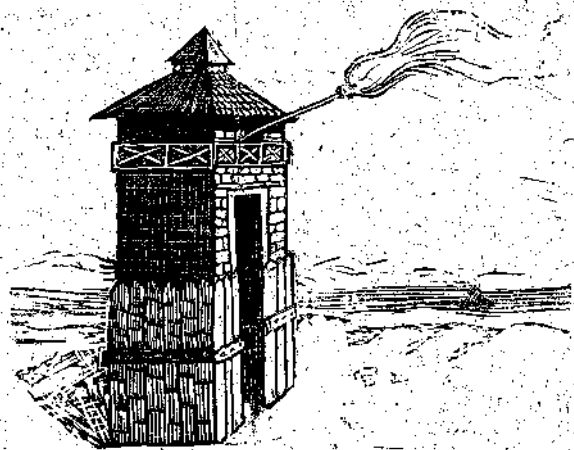
ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΑΙΩΝΟΣ Ο ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΣ

Άρχη της τηλεγραφίας. — Τα τηλεγραφ. σημεια τὸ πάλαι. —
Σύστημα του Ροβέρτου Χούκ. — 'Ο τηλεγράφος
του Σγάπ.

Η ιδέα της τηλεγραφίας ανέρχεται εις την αρχαιότητα. Αναγινώσκουμεν, εις τα σχόλια του Vigüeres περί των άπομνημονευμάτων του Καίσαρος, ότι Σιδωνίος τις είχε πρότεινει τῷ Ἀλεξάνδρῳ τὴν ἀποκατάστασιν ταχειῶν συγκοινωνιῶν μεταξύ πάντων τῶν ὑπ' αὐτὸν ὑποτεταγμένων χωρῶν, συνεπεία τῆς ὁποίας δὲν θά ἀπητοῦντο πλείονες τῶν πέντε ἡμερῶν διὰ τὴν μεταβίβασιν διαταγῆς τοῦ τινοῦ, ἀπὸ τῆς πρωτεύουσας τῆς αὐτοκρατορίας του μέχρι τοῦ ἀπωτάτου σημείου τῶν ἐν ταῖς Ἰνδίαις κατακτήσεων αὐτοῦ. Πλὴν ὁ Vigüeres ἀναφέρει, ὅτι ὁ Ἀλέξανδρος δὲν ἔδωκε παντελῶς σημασίαν εἰς τὴν πρότασιν ταύτην τοῦ Σιδωνίου, ὃν ἄλλως ἔξελαβεν ὡς τρελλόν.

Ἐν τούτοις οἱ ἀρχαῖοι μετέχειρίζοντο σημεῖα διὰ τὰς ἐξ ἀποστάσεων συνεννοήσεις τῶν, ἅτινα ἐξετέλουσαν τῇ βοήθειᾳ μεγάλων πυρῶν ἀνημμένων ἐπὶ λόφων καὶ ὄψωμάτων μετεχειρίζοντο δ' ὡσαύτως καὶ σημαίας, διὰ τῶν ὁποίων ὡς ἀναφέρουσι διάφοροι Ἕλληνες συγγραφεῖς, ἀπετέλουσαν συστήματα ἀλφαβητικῶν σημείων.

Αἱ μέθοδοι αὗται ἦσαν λίαν ἀρχέτυποι, ὃ δὲ Πολύβιος ἀναφέρει μίαν, ἥτις ἀπῆτει τριάκοντα σημεῖα περίπου διὰ

Τηλεγραφικὸς σταθμὸς τῶν Ῥωμαίων.

Ἐναερίος διὰ σημείων τηλεγράφος.

μίαν λέξιν ἀπὸ ἐξ γραμμάτων ἀποτελουμένην. Ὁ τρόπος οὗτος τῆς συνεννοήσεως ἦταν ἰδίως ἐν χρῆσει ἐν ταῖς στρατιαίς.

Ὁ Ἀννίβας κατεσκεύαζεν ἐν Ἰαπωνίᾳ, καὶ Ἀφρικῇ πύργους, οἵτινες ἐχρησίμευον διὰ τοιαῦτα σημεῖα, οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ὡσαύτως διοργάνωζον τηλεγραφικὰς συγκοινωνίας τοῦ αὐτοῦ εἶδους διὰ μέσου τῶν χωρῶν, ἃς κατέκτων.

Ἐν τῇ Γαλλίᾳ ὑπῆρχε μέχρι πρό τινοῦ ἀριθμὸς τῆς τοιοῦτων πύργων, ὡς ὁ τοῦ Uzés, τοῦ Bellegradé, τοῦ Arles, τοῦ Luchón, οἵτινες ἐχρησίμευον διὰ τὴν μεταβίβασιν τῶν σημείων τούτων. Ἐτι δὲ καὶ νῦν σώζονται σημεῖα τῶν πύργων τούτων.

Οἱ Ἀράβες καὶ Ἀσιατικοὶ μετεχειρίζοντο ὁμοίως τοιαῦτα σημεῖα. Οἱ Σῖναι ἤναπτον μεγάλα πυρὰ ἐπὶ τοῖχου 188 λευγῶν μήκους, ὅπως εἰδοποιῶσι τοὺς κατοίκους τῶν

συνόρων την προσέγγισιν των Τάρταρων. Οί Σίνοι δέ ούτοι ως και οί Ύνδοι έποίησαν χρήσιν διά τα σημεία των πυρών εξαίρετως λαμπρών, άνθισταμένων είς τον άνεμον και την βροχήν. Οί Άγγλοι δέ έδίδαξαν τοίς Ύνδοίς την σύνθεσιν των πυρών τούτων και τά έχρησιμοποίησαν είτα διά τας έργασίας του τριγωνισμού, τας γενομένας τῷ 1787 μεταξύ των άστεροσκοπειών των Παρισίων και του Greenwich.

Περί το τέλος του XVII αιώνος ο Ροβέρτος Χουκ συνηρομολόγει σύστημα σημείων τοιούτων τῇ βοήθειά σανίδων κεχρωματισμένων μελανώς, διαφόρων σχημάτων. Άναγερτήτως εκείθεν χρονολογείται ή άρχή τῆς τηλεγραφίας, ήτις υφίσταται έτι εν χρήσει είς τό ναυτικόν και ήτις γίνεται διά μέσου μικρών σφαιρών μελανού χρώματος, ύψουμένων προς είδοποίησιν των κινήσεων των παλιρροιών εν τοίς λιμέσι. Προς τον σκοπόν τούτον μεταχειρίζονται έπίσης μικράς σημαίας και πυρά.

Βραδύτερον, μετά τινας άλλας δοκιμάς, μεταξύ των όποιων αναφέρονται αί του Amontons τῷ 1690, του Dupuis τῷ 1778 και του κληρικού dom Gauthey τῷ 1782, αναφαίνεται ο έναέριος τηλεγράφος Σχάπ, όστις έδωκε μεγάλας έκδουλεύσεις επί ήμισιον αιώνα. Τῇ δέ 22 Μαρτίου 1792 ο Κλαύδιος Σχάπ παρουσίαζε τῇ νομοθετικῇ Συνέλευσι το ύπ' αυτού έφευρήθεν σύστημα. Η έξέτασις τῆς έφευρέσεως ταύτης ανέτελλε τῇ έπιτροπείῃ τῆς δημοσίας εκπαιδύσεως.

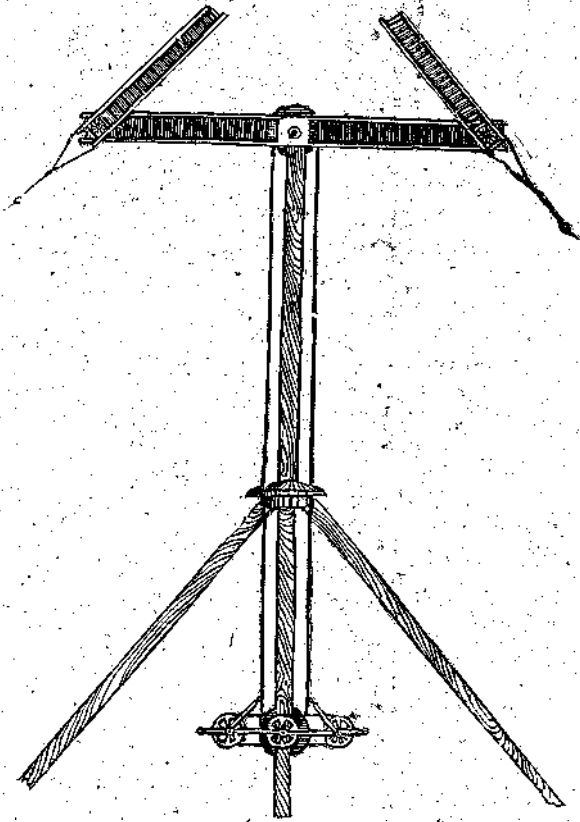
Παρατίθεμεν κάτωθι την ιστορίαν τῆς αποκαταστάσεως τῆς τηλεγραφίας ταύτης, του Σχάπ εν Γαλλίᾳ, ως περιγράφει ταύτην ο κ. Αμεδαίος Guillemin εν τῷ περισπούδαστῳ συγγράμματι του.

« Συνεπεί τῆς έκθέσεως του Rommes μέλους τῆς έπιτροπείας (4 Ἀπριλίου 1793) ή Έθν. Συνέλευσις έξουσιοδότησε τον κ. Σχάπ να κατασκευάσῃ τρείς σταθμοὺς δοκιμῆς. Οί σταθμοί ούτοι εγκαταστάθητες εν Ménilmontant, Ecoeur και Saint-Martin-du-tertre (επί 7 λευγών αποστάσεως εκ Παρισίων) διηκούλουν τους έφευρέτας (τους αδελφούς του Σχάπ συνεταιρισθέντας) να έπιφέρωσιν είς τό σύστημα των διαφόρους σημαντικὰς βελτιώσεις. Πειράματα δ' έγινοντο ένώπιον των προς τούτο έπιτετραμμένων, όπως τους ακολουθήσωσι, μεταξύ των όποιων εύρισκετο ο Lakanal, όστις και έποίησάτε την δέουσαν έκθεσιν περί τῆς πλήρους αὐτῶν έπιτυχίας.

« Ο Σχάπ έλαβε διά διατάγματα τον τίτλον του μηχανικοῦ των τηλεγράφων και έπιφορτίσθη άμέσως την κατασκευήν των γραμμῶν από Παρισίων είς Ἀίλλην και από Παρισίων είς Στρασβούργον. Είς τας γραμμάς ταύτας αλίνας έχρησιμοίωσαν σημαντικῶς είς τά στρατιωτικά συμβάντα προσετέθησαν βαθμηδόν σειραι άλλων γραμμῶν κατά διαφόρους διακλαδώσεις. Τῷ δέ 1798 έγινετο προέκτασις από Ἀίλλης μέχρι Δουνηέρης και είτα μέχρις Ὀστένδης· ακολουθῶς ή ένωσις τῆς Βρέστης, τῷ 1799 ή ένωσις του Στρασβούργου μέχρι του Huningue. Τῷ 1803 έγινετο ή γραμμή των Βρυξελλῶν μετά διακλαδισμοῦ τῆς Βουλώνης, τῷ 1805 μεταξύ Παρισίων και Μιλάνου, Μαντουάας, Βενετίας. Τῷ 1809 και 1810 μεταξύ Βρυξελλῶν και Ἀνβέρσης, Φλεσίγγης, Ἀμστερδάμυ, τῷ δέ 1823 μεταξύ Παρισίων και Βατόνης.

Ἐπί τῆς Ἀντιβασιλείας και τῆς κυβερνήσεως του Ίουλιου, τό τηλεγραφικόν δικτυον συνεπληρώθη βαθμηδόν και τῷ 1844 περιελάμβανεν έκτασιν ολίκήν 5000 χιλιομέτρων μετά 534 σταθμῶν και 29 πόλεων, άνταποκρινομένων κατ' εὐθείαν μετά των Παρισίων.

« Εν Ἀλγερίᾳ και Κριμαίᾳ ο έναέριος ούτος τηλεγράφος του Σχάπ απέδωκε μεγάλας έκδουλεύσεις· έμελλε δέ ν' άντικατασταθῇ υπό του ήλεκτρικοῦ τηλεγράφου, όπότεν έγινετο ή πολιορκία τῆς Σεβαστουπόλεως, ένθα ίδίως έχρησιμοίωσιν είς την σύνδισιν του γενικοῦ έπιτελείου μετά των δύο στρατιῶν τῆς πολιορκίας και τῆς κατοπηύσεως. Κατά πρώτην φοράν, είς την περίστασιν ταύτην, τό προσωπικόν τῆς τηλεγραφικῆς διοικήσεως έλαβεν εύκαιρίαν να έπιδείξῃ τον ζήλον και την άφοσίωσιν του εν μέσῳ των άπειρων στερησεων και κινδύνων μιᾶς τοιαύτης μακροῦς πολιορκίας. »

Τηλεγραφικόν σύστημα του Σχάπ.

« Θεωροῦμεν περιττόν να περιγράψωμεν τον μηχανισμόν του τηλεγράφου του Σχάπ. Ἀρκεί ν' αναφέρωμεν, ότι τά σημεια παρήγοντο τῇ βοήθειᾳ τριῶν κινητῶν πλακῶν, και άτινα έφαίνοντο μελαινα είς τό πῶς τῆς ημέρας. Διά του συνδυασμοῦ δέ των τριῶν αὐτῶν κινητῶν τεμαχιῶν απέλαμβανον 196 σημεία.

Αί τρείς αὐται πλάκες έστηρίζοντο επί ιστοῦ έστημένου είς την κορυφήν ύψηλοῦ τινος πύργου· ως δείκνυσιν ή άνωθε ήμετέρα εικόνη, δι' έσωτερικοῦ δέ τινος μηχανισμοῦ μετεδίδοντο κατά θέλησιν τά παραγόμενα σημεία.

Το σύστημα τούτο μετεχειρίσθησαν εν Γαλλίᾳ από του 1749 μέχρι τῆς άρχῆς του ήμισίος του 19' αιώνος, ήτοι μέχρι τῆς εποχῆς, καθ' ήν εισήχθη ο ήλεκτρικός τηλεγράφος.

Η Σουηδία, ή Γερμανία, ή Ρωσία, κτλ. μετεχειρίσθησαν έτερα συναφή συστήματα κατά την σχετικῆν εκείνην εποχήν, πλην οὐδέτερον τούτων έσχε τσαούτην έπιτυχιαν, όσον τό τῆς τηλεγραφίας του Σχάπ. **Φ. Πρίντζεζης.** (Ἀκολουθεῖ)

ΝΕΑ ΔΟΚΙΜΙΑ ΤΗΣ ΚΡΙΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΥΠΟ

R. TAINE

μέλους τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας

(Μετάφρασις Ἀθ. Πετρίδου, ελευθερα)

ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ

Ο ΟΥΡΑΝΟΣ ΚΑΙ Η ΓΗ

ΥΠΟ

J. REGNAUD

Παρατηρήσεις επιστημονικαί.

Το επιστημονικόν όντως σύστημα παραδοχῆς υπερτάτης Αιτίας, Δημιουργοῦ του Παντός, οὐκ είς τό χάος όδηγεῖ, οὐδ' είς τό έρεβος· άλλα την διάνοιαν του έπιστημονος έρευνητοῦ διατηρεῖ φαεινήν, μη προσκόπτουσαν είς οὐδέν, φάρον έχουσαν την αλήθειαν εν διηνεκεῖ

προδῶ καθ' όλας τας φάσεις του έπιστητοῦ· οὗτω δέ οὐκ άποσφενδονίζεται τό ανθρώπινον πνεῦμα είς τον τάρταρον τῆς άπελπισίας και τῆς πέραν του τάφου άπωλείας αὐτοῦ.

Ἡ μεγίστη παραμυθία εν τῇ λογικῇ κατά τον κόσμον τούτον φύσει εἶνε ή και πέραν του τάφου πεποιθήσις τῆς ζωῆς.

Ἡ μεγίστη θλίψις και λυπηροτάτη θεοίς του λογικοῦ εν τῷ κόσμῳ τούτῳ εἶστιν ή στερήσις τῆς πεποιθήσεως ταύτης.

Ο άνθρωπος τότε όμοιος τῇ χελώνῃ, τῷ κυνί, τῇ γαλῇ, και τοίς όμοίοις, και κατά την εκκλησιαστικῆν γλώσσαν, ο άνθρωπος παρασυνεβλήθη τοίς κτήνεσι τοίς ανοήτοις και ώμοιωθῆ αυτοίς.

Ἐστίν επιστημονικῶς λίαν γνωστόν· ότι οὐδέν εν τῇ φύσει περιττόν, οὐδέν εν τῇ φύσει άνευ τελικοῦ αιτίου· όθεν ποῖον τό τελικόν αιτίον του λογικοῦ εν τῇ ὕλῃ· προς τίνα σκοπόν έτέθη εν αὐτῇ; τό λογικόν εἶστιν έπιδεκτικόν φθοράς, μη έχον την άρχήν τῆς ύπαρξεως αὐτοῦ εκ στοιχειῶν έπιδεκτικῶν διαλύσεως και φθοράς· Ἰδοὺ τρισμέγιστα ζήτήματα, άπερ οί ὀλισθαί (materialistes) εν όλας τας προσπάθειαις και οί ικανώτεροι εξ αὐτῶν οὐκ ήδυνήθησαν έπιλύσαι, ως ο Maleschote, Sorelcha uer, Houxley κτλ.

Οί τοιοῦτοι βεβαίως κατ' οὐδένα λόγον δύνανται να παραδεχθῶσι συνδυασμόν επιστήμης και πίστεως = θρησκείας, άτε εκ των προτέρων άπορρίπτοντες τῆν δευτεράν, μη παραδεχόμενοι οὔτε την ύπαρξιν αὐτῆς, ως έπιστήμης, άλλα θεωροῦντες αὐτήν ως άθρόισμα διαφόρων ήθῶν, έθίμων, παραδόσεων, προλήψεων έθνικῶν, άγυρτειῶν ήρατικῶν και των όμοίων· ο όρος «έπιστήμη» παρ' αὐτοίς εν τῇ θεολογίᾳ ύποκινεῖ τό ειρωνικόν μειδιημα, οὐδόπως ύποπτουμένοις «Ἐν αὐτοίς σφάλλωνται» θεωροῦσιν έαυτοῦς άλαθήτους· όπερ εἶστι τό τρισμέγιστον ελάττωμα του ανθρώπινου πνεύματος, και εν τῷ εν τῷ προσωπῷ του Πάπα Ρώμης οὐκ έπιτρέπουσι τό αλάθητον θεολογικῶς, εν τῷ ὀλισμῷ, εν τῇ επιστήμῃ αὐτῶν, ως νομίζουσιν, έπιτρέπεται τό αλάθητον. Και εν τοιοῦτοις όροις βεβαίως ο σοφός Taine δικαιουται πως άποφαινόμενος ότι ο κ. Regnaud έπιχειρεῖ άν οχι άδύνατα, άλλα λίαν δυσχερῆ πράγματα προσπαθῶν να ύποδείξῃ, ότι εν τῷ μέλλοντι δυνατόν να συμβίβασθῇ ή επιστήμη και ή Πίστις. Ἐλλ' άν θεωρήσωμεν, ότι και ή θεολογία επιστήμη εἶστιν, όπως και αἱ λοιπαί επιστήμαι, ή δέ επιστήμη αλήθεια εἶστιν υπό πάσας τας έπόψεις, τότε τίς ο λόγος συγκρούσεως επιστήμης προς επιστήμην, εάν τῶνonti ειλικρινῶς, τιμῆς, και μετ' εὐθυδικίας έπιδικεταῖ ή συναρμογή αὐτῶν και συγχώνεσις;

Κατ' οὐδένα λόγον τουναντίον έπιφαίνεται, εκτός εάν ύποθέσωμεν παρεμπίπτοντα εκ διαφόρων λόγων άλλα κωλύματα άρχην εν τῇ καθαρά επιστήμῃ μη έχοντα· άλλα τότε αλλάσσει φάσιν τό ζήτημα και φερόμεθα εκτός του ζητήματος του συνδυασμοῦ επιστήμης και θεολογίας· άλλα περι τούτου οὐδόπως πρόκειται ένταῦθα. Πρόκειται ακριβῶς· άν δυνατόν ή καθαρά έπιστήμη να συνδυασθῇ επιστημονικῶς τῇ καθαρά επιστημονικῇ θεολογίᾳ, όπερ καθ' ήμᾶς εἶνε δυνατόν. Τούτο ήδυνάμεθα εν εκτάσει να άποδείξωμεν εν ίδια πραγματεία· άλλα χάριν των άναγνωστῶν τῆς «Φύσεως» περιοριζόμεθα είς έπιτόμον τινα ύπόδειξιν του δυνατοῦ του μεγάλου τούτου επιστημονικοῦ έργου, όπερ μέλλει, καθά είπομεν εν τοίς έμ προσθεν, να διαχύσῃ την ευδαιμονίαν και ευημερίαν καθ' άπασαν την ανθρωπότητα.

Λαμπρότατον παράδειγμα συνδυασμοῦ επιστήμης και θεολογίας παρέχει ήμῖν ο μέγας τῆς Ἀγγλίας Γέρων, ο σοφώτατος Γλάδστον, ο τρισμέγιστος ήθικῶς άνήρ του 19' αιώνος καθ' άπαντα τά έθνη. Τοιοῦτον άνδρα οὐδέν

των έθνῶν τῆς Ευρώπης έχει να ύποδείξῃ· ο Βίσμαρκ ήθικῶς και επιστημονικῶς οὐδέ τον ίμάντα του ύποδημάτος του Γλάδστονος εἶστιν ικανός κύψας έπιλύσαι. Περί διπλωματικῆς ικανότητος ή φιλοσοφικῆς επιστήμῃ έχει άλλας άρχάς πολὺ ύψηλάς, πολὺ ανωτέρας των ὕλικῶν συμφερόντων των έθνῶν, οίς παρηκολούθει· ο Βίσμαρκ· άλλ' ύπερθεν τούτων ο Γλάδστον ως ήθικῶς κομήτης έπιφαίνόμενος και την είς τους οὐρανοὺς ανυψουμένην φωτεινήν σημαίαν του συνδυασμοῦ των φιλοσοφικῶν και θρησκευτικῶν άρχῶν κρατῶν στίβαρως, εκήρυξε την ίσονομίαν των έθνῶν εν τῷ Ἰρλανδικῷ ζήτηματι, και την ίσην άπονομήν του Δικαίου είς τά έθνη εν τῷ ζήτηματι τῆς άπελευθερώσεως των Ἰονίων νήσων και τῆς Θεσσαλίας έσχάτως.

Διά τό ζήτημα τούτου του συνδυασμοῦ των επιστημονικῶν άρχῶν μετά των θρησκευτικῶν πεπειθήσεων ο Γλάστον εἶσται ο Πλάτων του μέλλοντος του επιστημονικοῦ συμπάσης τῆς ανθρωπότητος· εἶσται ο πολιτικός άστήρ προς όν άνενίκοισι αἱ θρησσοφροῦσαι επιστημονικαί διάνοιαι άπάντων των έθνῶν Ευρώπης και Ἀμερικῆς, μέλλουσαι κανονίζειν τας έαυτῶν επιστημονικὰς εν τας έρευναίς πνεύσας.

Κατά τούτο· ή Ἀγγλία εἶσται υπερέφανος οὗτως εν τῷ μέλλοντι, οὐ διά τον στόλον, οὐ διά τό εμπόριον, οὐ διά τά πλοῦτη.

Ὅπως ή άρχαία Ἑλλάς διά τον Πλάτωνα και Ἀριστοτέλην, οὗτω και ή Ἀγγλία διά τον Γλάδστονα και Νεύτωνα.

Ταῦτα είσι τά μεγάλα πνεύματα, τά καθοδηγοῦντα την ανθρωπότητα ες άεί.

Ἄθαν. Πετρίδης. Σχολάρχης Πειραιῶς.

ΧΕΙΜΕΡΙΝΑΙ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

ΣΙΩΝ

(συνέχεια και τέλος)

Ἰπάρχουσι δρη επί των όποιων ή χιών διαμένει άτηκτος δι' όλου του έτους, μεταπλασσομένη είς όγκους πελωρίους και κατά τό μήκος και κατά τό πάχος, λιωτάτους, άπαστρέπτότας και όλισθηρούς, οὐς άπεκαίωσαν παγετώνας. Μετά φέβου προσπελάζει ή ανθρωπότης υπαρχῆς τας άπότομους κλεισωρίας και τά δυσδιάβατα ναπη τῆς έδρας τούτων, ή δέ παράτολμος άπόφασις οὐχι όλιγάκις έλαβε τον στέφανον του μάρτυρος τῆς έπιμονῆς και τῆς επιστήμης. Οί παγετώνας οὔτοι υπείκοντες είς τό ίδιον βάρος, βραδέως κατέρχονται από των ύψηλῶν χαρδῶν, ταξειδιώται μακροχρόνιοι διά των χιονωδῶν έρήμων, συμπαρασύροντες μετ' έαυτῶν πάν τό προστυχόν, και βράχους όλοκλήρους και συμφύματα πετρῶν και φυτῶν παναρχαίων. Κατέρχονται πανίχυροι και ακατάσχετοι, άπειλοῦντες και πολλάκις διασπείροντες την καταστροφήν εν τῇ διαβάσει αὐτῶν, θαυμάσιοι και μεγαλοπρεπεῖς εν τῇ πορείᾳ. Και έκεί ένθα τερματίζεται τό στάδιον τῆς δράσεως των γιγάντων τούτων, ως τροπικα τῆς νίκης και πυραμίδες, άνά τους αἰώνας καταλείπονται μετά την τῆξιν βράχοι είτε και σωροί εν μέσῳ πεδιάδων και κοιλάδων, μνημεία πολυχρόνια τῆς διαβάσεως φυσικῶν δυνάμεων. Πόσα τοιαῦτα μνημεία ήδη εν χώραις μιμαρυσμέναις από τοιούτων παγετωνῶν κέντρων, αναθῶσιν ύπὲρ των έπελθουσῶν μεγάλων αλλοιώσεων και διαταράξεων τῆς γῆς, ίσοροπίας. Οὔτοι ως μάρτυρες ύπομνησκουσι τας ποικίλας μετατροπὰς του γήινοῦ φλοιού, τους καταλυσοῦς, τας έξάρσεις όρέων, τας ύψιζήσεις και τους εξαφανισμοῦς. Διηγούνται, ως ο Παρθενῶν και τό Έρεχθειον, ως ή Τροία και αἱ Μυκηναί, την προϊστορικῆν και άγνωστον Ιστορίαν

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΠΑΙΓΝΙΟΝ

Νέος τρόπος έκποματιμού φιάλης.

Θέλετε να μάθητε τίνος τρόπου δύνασθε να εκπωματίσητε φιάλην ζύθου, οίνου κ.τ.λ. άνευ μεσολαθήσεως έκπομα-
στιήρος ή άλλου τινός εργαλείου;

Ίδού.
Λάβετε έν χειρόμακτρον τὸ ὅποιον περιτυλίσατε (κουβα-
ριάζετε) έν είθει στουπώματος και προσαρμόζετε αυτό υπό
τήν φιάλην. Μετά τοῦτο κτυπάτε ίσχυρῶς και επανειλημ-
μένως τήν φιάλην πρὸς τὸν τοίχον διά τοῦ κάτωθι αὐτῆς
μέρους, ὡς δεικνυσίν ή έναντι εικῶν, και συμφώνως τῷ
φυσικῷ νόμῳ τῆς αδρανείας, τὸ έν τῇ φιάλῃ ὑγρὸν και μά-
λιστα αν τυχῆ να είναι ζύθος, καμπανίτης ή έτερον αερι-
οῦχόν ὑγρὸν, θα διώξῃ μετά τσαύτης ὀρμῆς τὸ έπιπέωμα,
ώστε ταυτοχρόνως και τοῦτα θα εκπληθῆσῃ και καταβρέξῃ
τοὺς περιέργους θεατάς σας, ίαν έχετε τήν τυχῆν να έχετε
και τοιούτους.

Φ. Π.

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

308. Αίνιγμα.
Με τήν κεφαλήν μου άλλην
από νῆσος—νήσος πάλιν
Με τὸν πόδα δ' άλλαγμένον
εις τοὺς κήπους φυτευμένον.

309. Αίνιγμα.
Είμαι τί ποῦ μ' ετοιμάζου
μετά τέγγης και με κήπους
κ' ετι πιάσω τὸ πρόσφῆρω
δι' ανθρώπων εις ανθρώπους.
Εις θάλασσαν και εις ἡθρὰν
έντέχνως μ' εξαπλώνου
κί' ετιν επέλθη δ' καιρός.
έκειθεν με διπλώνου
Πρὸς με γέλασ και χαράς
κί' άλλοτε πάλιν με άρας.

310. Αίνιγμα.
Εις τήν Σύρον, Κύπρον, Ρόδον
Άλικαρνασσόν και Κρήτην
θα με εῦρης κατοικοῦντα
δχι όμως και εις Οίτην.

311. Αίνιγμα.
Τὸ δλον μου ε' τοὺς ποταμούς
αφύκτως θα τὸ εῦρης
Μ' έν γράμμα δλιγώτερον
Ίτά ὄρη— αν τὰ ξεύρης

312. Αίνιγμα.
Εις έρημων ὀδοπόρους
και εις ναύτας πομπούρους
είμαι χρήσιμος εἴσιου
και δλιγον— συλλογίσου
έρευνῶν, Ζωολογίαν
και δλιγον Ναυπηγίαν.

313. Αίνιγμα.
Ρῆμα τὸ πρώτόν μου εἴπι
πόλις, τὸ δεύτερόν μου
Βασίλισσα εξακουστη
είναι τὸ σύνολόν μου.
Μή ζητεῖς ὀρθογραφίην
άλλ' άπλῶς ὀμωνυμιάν.

Τατιανή Π. Ζαδῆ.

Ο πρώτος λύτης τεσσάρων εκ των άνωτέρω αινιγμάτων θα λάβῃ
δῶρον έν βιβλίον.

ΣΗΜ. Προσεγῶς θα δημοσιεύωνται κατά προτίμησιν τὰ αινιγ-
ματα τῶν εργατῶν εκείνων, οἵτινες θα προσφέρωσι και δῶρον εις
τὸν λύτην.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΦΥΣΕΩΣ»

Α. Π. Πειραιῶ. Συνέχεια ελήφθη. Εὐχαριστοῦμεν. Ὅ,τι άλλο
θέλετε μικρόν καλλίτερον και γενικοῦ ενδιαφέροντος.—Γ. Α. Κ.
Ἄνδρον. Σῶς ενεγράψαμεν. Εὐχαριστοῦμεν, Ἐχει καλῶς.—Ι. Γ.
Κ. Μύκονον. Ἐπιστολή μετ' επιταγῆς ελήφθη. Σῶς εὐχαριστοῦμεν.
Ταχυδρομικῶς εγράψαμεν.—Γ. Κ. Ὀλτενίτζαν. Δελτάριον ελήφθη.
Ἄπληγῆσαμεν. Ἀναμένομεν ταχέως εκκαθάρισιν.—Γ. Τ. Πά-
τρας. Ἐγεί καλῶς Διεύθυνσις διωρθῶθη. Στείλατε νέαν συνδρομήν.
—Σ. Κ. Κέρκυραν. Ἐπιστολή και χρήματα ελήφθησαν. Εὐχα-
ριστοῦμεν. Γράφομεν.—Π. Μ. Ζίφταν. Συνδρομή σας ελήφθη.
Εὐχαριστοῦμεν, γράφομεν.—Α. Κ. Τσεμί. Ταχυδρομικῶς έν
έκτάσει. Συνδρομηταί ενεγράφησαν. Φύλλα καθ' εβδομάδα προσε-
γῶς. Ἐσχεῖτε.—Κ. Α. Κάϊρον. Ἐπιστολή ελήφθη. Ἐνεγράψαμεν.
Ἐγράψαμεν.—Γ. Χ. Κάϊρον, αναμένομεν επιστολήν σας.—Ν. Ν.
Βόλον. Ἐλήφθη εκκαθάρισις και αναμένομεν αποτέλεσμα δευτέρας
αποστολῆς αποδείξεων Ι. Δ.—Πάτρας.—Σ. Σ. Βόλον.—Π. Π.
Καλιίδα.—Ν. Ο. Σμύρνη.—Π. Α. Σῆρον.—Ν. Μ. Θήραν.
Συνδρομή σας δου έτους ελήφθη. Εὐχαριστοῦμεν.—Κ. Κ. Ἰθά-
κη. Εὐχαριστοῦμεν δι' εὔμενεις περί «Φύσεως» κρίσεις σας. Βε-
βαίως εἰσπράξαμεν διά τὸ κοινὸν ενδιαφέρον.—Ν. Χ. Ὀδησσόν.
Χρήματα ελήφθησαν. Παραγγελλια σας απεστάλη.—Ε. Μ. Ἐν-
ταῦθα.—Γ. Β. Ἐνταῦθα.—Φ. Α. Ἐνταῦθα.—Γ. Π. Ἐνταῦθα.
—Α. Π. Ἐνταῦθα. Συνδρομή σας πέμπτου έτους εις τήν «Φύσιν»
ελήφθη. Εὐχαριστοῦμεν.

Η ΠΕΡΙΛΑΛΗΤΟΣ ΚΑΙ ΑΘΑΝΑΤΟΣ

ΦΑΥΣΤΑ

του κ. ΔΗΜ. ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗ

Ἐν πιστῇ ἀναλύσει μετὰ κριτικῆς μελέτης σημειώσεων
και ψυχολογικῆς τοῦ χαρακτῆρος τῆς ἡρώιδος και τοῦ Μ.
Κωνσταντίνου διερευνησεως κ.λ. εκδίδεται ὅσον οὖπω, συγ-
γραφεῖσα ὑπὸ δεδοκιμασμένου και γνωστοτάτου έν τῷ φι-
λολογικῷ και κλλιτεχνικῷ κόσμῳ καλάμου.

Ἐ αποτελείται εκ πέντε τυπογραφικῶν φύλων και θῆ
τιμάται μόναν αντί λεπτῶν 70.

Δημοσιεύεται δ' έν Κερκύρα ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Πετσάλῃ διευ-
θυντοῦ τῆς εκσῆ εγκρίτου «Ἐφημερίδος τῶν Εἰδηόσεων.»

Συνδρομηταί. εγγράφονται και έν τῷ ἡμετέρῳ γραφεῖῳ.

Προηγούμενοι τόμοι τῆς Φύσεως τοῦ 1, 2, 3 και
4 έτους εῦρισκονται έν τοῖς γραφεῖοις ἡμῶν και πω-
λοῦνται ἄδετοι μὲν πρὸς 8 δρ. και χρυσόδετοι πρὸς 10
δρ. εκαστος. Εἰς τὸ εξωτερικὸν δὲ ἀποστέλλονται ελεύ-
θεροι ταχυδρομικῶν τελῶν ἄδετοι μὲν πρὸς φρ. 12 και
χρυσόδετοι πρὸς φρ. 14.

Εἰς τοὺς εγγραφομένους νεωπτι συνδρομητάς τῆς
«Φύσεως» εκ τοῦ εξωτερικοῦ δίδονται και οἱ τέσσαρες
χρυσόδετοι τόμοι αντί φρ. 42.

ΑΘΗΝΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΡΓΟΧΕΙΡῶΝ ΚΑΙ ΣΥΡΜῶΝ,
ΤΟ ΜΟΝΟΝ ΕΚΑΙΔΟΜΕΝΟΝ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΝ :

Φιγουρίνια, — Σχεδία άσπορροῦχων, —
Κεντήματα, — Σχεδία έργοχειρῶν, — Συμπλέγ-
ματα, — Δαντέλλας.

ΕΚΤΑΚΤΑ ΦΥΛΛΑ

διδόμενα δωρεάν εις τοὺς συνδρομητάς περιέχοντα τὰ μνη-
μεία τῆς Ἐλληνικῆς Ἀρχαιότητος εις μέγα σχῆμα.

Η ΑΘΗΝΑ

είναι τὸ εῦρον εῦρυτέρα διαδοσιν ἑλληνικῶν
περιοδικῶν έργοχειρῶν και συρμῶν

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἐσωτερικοῦ. Ἐξωτερικοῦ.
Ἐτῆσια Δρ. 8.00 Ἐτῆσια Φρ. 10.—
Ἐξαμηνιαία. » 4 1)2 Ἐξαμηνιαία. » 5 1)2
Συνδρομηταί εγγράφονται και έν τῷ γραφεῖῳ ἡμῶν.